

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 14Co/188/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1416209893
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Darina Kuchtová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2020:1416209893.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Dariny Kuchtovej a členiek senátu JUDr. Dariny Kriváňovej a Mgr. Jany Janics Bajánkovej v právnej veci žalobcu: Diners Club CS, s.r.o., so sídlom Námestie slobody 11, 811 06 Bratislava, IČO: 35 757 086, zastúpený: JUDr. Július Brichta, Advokátska kancelária BRICHTA & PARTNERS, Grösslingova 6-8, 811 09 Bratislava proti žalovanému: I. I., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Q. nám. XXXX/XXA, XXX XX P., v konaní o zaplatenie 3.005,78 Eur s príslušenstvom, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bratislava IV v Bratislave zo dňa 07.06.2017, č.k. 22Csp/96/2016-78, takto

rozhodol:

Krajský súd v Bratislave rozsudok Okresného súdu Bratislava IV v Bratislave zo dňa 07.06.2017, č.k. 22Csp/96/2016-78 vo výroku, ktorým bola žalovanému uložená povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 3.005,78 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 2.594,36 Eur od 20.07.2016 do zaplatenia, a v časti, ktorej žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100 %, p o t v r d z u j e.

V napadnutej časti, ktorou súd žalobu vo zvyšnej časti zamietol, odvolanie žalovaného o d m i e t a.

Žalobca má nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanému v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 3.005,78 Eur, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 2.594,36 Eur od 20.07.2016 do zaplatenia, žalobu vo zvyšnej časti zamietol a žalobcovi priznal nárok na náhradu trov prvoinštančného konania voči žalovanému v rozsahu 100 %.

2. Z odvolania napadnutého rozsudku vyplýva, že žalobca sa žalobou zo dňa 27.10.2016 domáhal voči žalovanému zaplatenia 3.005,78 Eur spolu s úrokom vo výške 13,90 % ročne zo sumy 2.500,- Eur od 20.07.2016 do zaplatenia, úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 2.500,- Eur od 20.07.2016 do zaplatenia, zmluvnou pokutou vo výške 13,90 % ročne zo sumy 94,36 Eur od 20.07.2016 do rozhodnutia, úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 94,36 Eur od 20.07.2016 do zaplatenia a náhrady trov konania titulom neuhradenia poskytnutého úveru. Žalobca uviedol, že dňa 18.02.2015 žalovaný na základe žiadosti o vydanie kreditnej karty Diners Club PURE+ navrhol žalobcovi uzavretie zmluvy, na základe ktorej mu žalobca vydal kartu a umožnil mu vykonávať prostredníctvom karty transakcie. Žalovaný sa zaviazal uhradiť žalobcovi všetky záväzky súvisiace s vydaním a používaním karty, osobitne sumu všetkých transakcií vykonaných prostredníctvom karty, ako aj poplatky, na ktoré vznikol žalobcovi nárok a vrátiť poskytnutý a čerpaný úver žalobcovi a zaplatiť úrok. Žalovaný vykonával prostredníctvom karty v jednotlivých zúčtovacích obdobiach transakcie, ktoré boli žalovanému vyúčtované mesačne v príslušných výpisoch transakcií, pričom tieto výpisy transakcií obsahovali jednak

výšku vykonaných transakcií, výšku platby žalovaného, výšku úroku a výšku poplatkov, ktoré vyplývajú zo sadzobníka, pokiaľ žalobcovi vznikol nárok na tieto poplatky. Následne žalovaný neuhrádzal dlžnú sumu v stanovenej výške a v zmluve určenom termíne, nereagoval na upomienky, a preto žalobca listom zo dňa 14.03.2016 vypovedal zmluvný vzťah, na základe čoho sa úver aj ostatné dlžné sumy stali splatnými. Dlž ku dňu 23.06.2016 predstavoval sumu 3.005,78 Eur, z čoho bola istina vo výške 2.594,36 Eur, poplatky za upomienky vo výške 48,- Eur a ročné poplatky vo výške 118,- Eur. Neuhradené sankčné poplatky boli vo výške 116,72 Eur a neuhradené úroky z úveru boli vo výške 294,70 Eur.

2. Súd prvej inštancie po vykonaní dokazovania vec právne posúdil podľa ust. § 497 Obchodného zákonníka ako aj ust. § 502 ods. 1 Obch. zák. Zároveň vec posúdil i podľa § 51 ods. 1 až 4 OZ ust. § 53 ods. 1 a 5 OZ, ust. § 54 ods. 1,2 OZ. Poukázal na zákon č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere a to na § 2 písm. a), b), d) , ako aj ust. § 5b zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. Meškanie žalovaného posúdil podľa ust. § 517 ods. 2 OZ, v spojení s § 3 Nariadenia č. 87/1995 Z.z. a to v znení účinnom ku dňu omeškania.

3. Súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania mal za preukázané, že dňa 17.03.2015 vznikol záväzkovo právny vzťah medzi žalobcom a žalovaným, a to prijatím žiadosti žalovaného o vydanie kreditnej karty, na základe ktorej poskytol žalobca žalovanému kreditnú kartu na vykonávanie transakcií so schváleným úverovým limitom vo výške 2.500,- Eur. Žalovaný sa v zmluve zaviazal v prípade čerpania revolvingového úveru splácať úver minimálnou mesačnou splátkou vo výške 5 % zo sumy revolvingového úveru, najmenej vo výške 20,- Eur, pri úrokovej sadzbe úveru vo výške 13,90 % ročne a priemernej RPMN vo výške 24,28 %. Z vykonaného dokazovania mal súd ďalej za preukázané, že žalovaný vykonal transakcie v celkovej výške 5.020,14 Eur, z ktorej sumy žalobcovi uhradil 2.557,38 Eur. Uvedené platby boli započítané na istinu úveru, úroky a sankčný poplatok. Nakoľko si žalovaný svoje povinnosti vyplývajúce zo zmluvy neplnil riadne a včas, žalobca ho viacnásobne vyzýval upomienkami na povinnosť zaplatiť dlžnú sumu až napokon výzvou na zmier zo dňa 24.02.2016 vyzval žalovaného na zaplatenie sumy 1.156,63 Eur spolu s upozornením, že v prípade neuhradenia dlžnej sumy dôjde k ukončeniu zmluvného vzťahu a pohľadávka žalobcu bude splatná v plnej výške. Vzhľadom k tomu, že žalovaný dlžnú sumu neuhradil, žalobca listom zo dňa 14.03.2016 vypovedal žalovanému zmluvu.

4. Súd prvej inštancie uvedenú zmluvu o poskytnutí úveru posudzoval ako zmluvu spotrebiteľskú.

5. Keďže si žalovaný neplnil svoje povinnosti vyplývajúce zo zmluvy riadne a včas, súd prvej inštancie považoval nárok žalobcu v časti uplatnenej sumy vo výške 3.005,78 Eur za dôvodný. Žalovaný sa s plnením peňažného dlhu zároveň dostal do omeškania, a preto ho súd prvej inštancie zaviazal k zaplateniu úrokov z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 2.594,36 Eur od 20.07.2016 (deň nasledujúci po splatnosti dlžnej sumy) do zaplatenia. Priznaná výška úrokov z omeškania je v súlade s § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z.

6. Súd prvej inštancie uviedol, že pokiaľ ide o uplatnený zmluvný úrok zo strany žalobcu vo výške 13,90 % ročne zo sumy 2.500,- Eur od 20.07.2016 do zaplatenia, tento súd nepovažoval za dôvodný s ohľadom na ustanovenie § 5b zákona č. 250/2007 Z. z., podľa ktorého súd z úradnej povinnosti prihliada na existenciu skutočností oslabujúcich nárok veriteľa voči spotrebiteľovi. V tejto súvislosti súd dospel k záveru, že žalobca má nárok na zmluvný úrok len do času účinkov ukončenia zmluvného vzťahu výpoveďou, kedy došlo k vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru (ktorej zmysel spočíva v predčasnom zosplatení záväzku dlžníka z dôvodu porušovania zmluvných povinností dlžníkom), pretože týmto jednostranným právnym úkonom sa pohľadávka veriteľa predčasne stáva splatnou v celom rozsahu. Vzhľadom aj na účel zmluvného úroku, ktorým je odplata za poskytnuté peňažné prostriedky, vyhlásením splatnosti úveru poskytnutého na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorá je spotrebiteľskou zmluvou, stratil žalobca právo uplatňovať si zmluvné úroky aj naďalej. Žalobca listom zo dňa 14.03.2016 zmluvu o vydaní kreditnej karty vypovedal, čím došlo jeho konaním k zmene tohto záväzku a vzniku práva domáhať sa od žalovaného jednorazového okamžitého vrátenia celej poskytnutej sumy a povinnosti žalovaného okamžite a naraz vrátiť celú sumu poskytnutého úveru spolu s kapitalizovanými úrokmi ku dňu zmeny. Ak teda nastal stav, kedy spotrebiteľ už nemá právny titul mať peňažné prostriedky u seba a tieto užívať, niet dôvodu ani na to, aby veriteľ inkasoval úroky, ktoré by mu patrili výhradne za stavu oprávnenej držby prostriedkov spotrebiteľom.

7. Dodal, že ak by medzi dodávateľom a spotrebiteľom došlo k individuálnemu dojednaní takejto zmluvnej podmienky, t.j. k povinnosti spotrebiteľa platiť zmluvný úrok aj po zosplatnení úveru, táto úprava by bola na škodu spotrebiteľa nepriateľne odchylna od zákona, čo ju robí podľa § 53 ods. 1 a 4 Občianskeho zákonníka absolútne neplatnou, pričom poukázal na rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 30.6.2015, č.k. 6Co/190/2014, preto v tejto časti žalobu zamietol. Zároveň zamietol žalobu aj v časti uplatnenej zmluvnej pokuty vo výške 13,90% ročne zo sumy 94,36 Eur od 20.07.2016 do rozhodnutia, z dôvodu, že tento nárok žalobcu súd nemal za preukázaný. Uviedol, že žalobca sa v časti uplatnenej zmluvnej pokuty odvolával na bod 4.5 revolvingových obchodných podmienok. Z predloženej žiadosti o vydanie DINERS CLUB PURE+ ani z potvrdenia o prijatí žiadosti o kartu Diners Club, ktorými došlo medzi žalobcom a žalovaným k uzavretiu zmluvy o poskytnutí kreditnej karty nevyplýva oprávnenie žalobcu v prípade omeškania uplatniť voči žalovanému zabezpečovacie prostriedky. Rovnako nie je z uvedených dokladov zrejmá prípadná výška v akej by bol žalobca oprávnený voči žalovanému uplatniť zmluvnú pokutu. Vzhľadom na uvedené súd nárok žalobcu v časti uplatnenej zmluvnej pokuty nepovažoval za dôvodný.

8. O náhrade trov konania prvoinštančného konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 262 ods. 1 CSP, v spojení s § 255 ods. 1 CSP a žalobcovi priznal nárok na náhradu trov prvoinštančného konania v plnom rozsahu, keďže zamietnutá žaloba bola len v časti uplatnených úrokov.

9. Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie žalovaný. Svoje odvolanie odôvodnil tým, že žalobca dostal od žalovaného ako spotrebiteľa do omylu. Kartu DINERS CLUB PURE+ dostávali všetci novoprijatí zamestnanci spoločnosti IBM ICS, s.r.o., so sídlom Mlynské Nivy, Bratislava a to hneď na druhý deň po nastúpení do výkonu práce. Táto karta bola prezentovaná ako darčeková karta s kreditom 2.500 Eur na využitie na čokoľvek ako špeciálny benefit pre nováčikov spoločnosti IBM ICS, s.r.o. bez zmienky o tom, že ide o formu pôžičky. Tento kredit bol poskytnutý už na začiatku skúšobnej doby a bez overenia majetkového stavu spotrebiteľa už existujúcich záväzkov spotrebiteľa bez akéhokoľvek ručiteľa a žiadnych iných dokumentov, ktoré by preukázali majetkový stav spotrebiteľa. Žalovaný po mesiaci v IBM ICS, s.r.o. v skúšobnej dobe dostal okamžitú výpoveď zo strany zamestnávateľa, prišiel o pravidelný príjem a tým aj o schopnosť splácať kredit od spoločnosti Diners Club CS, s.r.o. Žalovaný takéto jednanie zo strany spoločnosti Diners Club CS, s.r.o. považoval za zavádzajúce s cieľom poškodiť ho ako spotrebiteľa a dostať ho do omylu. Takéto praktiky spoločnosti Diners Club CS, s.r.o. by sa nemali používať a opakovať vzhľadom na podobné poškodzovanie ďalších osôb najmä novoprijatých zamestnancov, ktorí sú v skúšobnej dobe, pretože sa môže jednať o trestný čin úžerníctva.

10. K odvolaniu žalovaného sa vyjadril žalobca podaním zo dňa 25.08.2017 a žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil a zaviazal žalovaného na náhradu trov odvolacieho konania. Žalobca mal za to, že písomné podanie žalovaného označené ako: „odvolanie k súdu?? sa javí ako zavádzajúce, špekulatívne a tiež nemá žiadnu náležitosti odvolania podľa § 363 CSP bez prípustných odvolacích dôvodov v zmysle § 365 CSP. Žalovaný sa nezúčastnil pojednávania v predmetnej veci, nevyjadril sa k žalobe, až v odvolaní uvádza absurdné skutkové tvrdenia. Žalobca uviedol, že v konaní ako dôkaz predložil žiadosť o vydanie kreditnej karty DINERS CLUB PURE+ zo dňa 18.02.2015, ktorá bola vlastnoručne vyplnená a podpísaná žalovaným, pričom táto v časti všeobecné vyhlásenie obsahuje i návrh na uzatvorenie zmluvy, ale aj návrh žalovaného uzavrieť zmluvu o vydanie karty, na základe ktorej mu CD vydá kartu a umožní vykonávať prostredníctvom karty transakcie u zmluvných partnerov CD a poskytne doplnkovú službu úveru od výške revolvingového limitu, pričom zároveň sa tam žalovaný zaviazal uhradiť CD všetky záväzky súvisiace s vydaním a používaním karty, osobitne sumu všetkých transakcií vykonaných prostredníctvom karty ako aj poplatky na ktoré vznikol CD v súvislosti s vydaním a používaním karty podľa sadzovníka poplatkov nárokov nárok, ako aj vrátiť poskytnutý a čerpaný úver CD a zaplatiť úrok. Zároveň žalovaný túto žiadosť vlastnoručne podpísal a jeho podpis sa nachádza na rovnakej strane ako citované ustanovenie.

11. Žalobca považoval za zavádzajúce tvrdenie žalovaného, že je jeho záujmom poškodiť spotrebiteľa, resp. dostať ho do omylu s tým, že sa dopúšťa úžerníctva. Rozhodne nie je záujmom žalobcu uviesť spotrebiteľa do omylu, plnenie povinnosti klientov nebolo osobitne zabezpečené a žalobca tak znášal značne hospodárske riziko, pričom výška úrokov je zrejmá a ľahko porovnateľná s RPMN, pričom výška sankcií je limitovaná kogentnou úpravou. Navyše žalovaný má ukončené minimálne vysokoškolské vzdelanie prvého stupňa titul Bc. a teda nemožno ho označiť za „finančne negramotného??,

alebo „zjavne nekompetentnú?? osobu. Odvolanie žalovaného podľa žalobcu nespĺňa ani len minimálne zákonom požadované náležitosti, pretože z neho nie je zrejmé, čoho sa žalovaný domáha odvolací návrh nie je riadne označené ani rozhodnutie proti ktorému odvolanie smeruje.

12. Vyjadrenie žalobcu bolo zaslané odvolanému, ktorý sa k vyjadreniu žalobcu vyjadril písomne podaním zo dňa 26.09.2017. Žalovanému vyjadrenie žalovaného došlo súdu prvej inštancie 17.10.2017. Žalovaný opätovne uviedol, že záujmom žalobcu bolo tak jeho, ako aj iných novoprijatých zamestnancov uviesť do omylu, pretože kartu Diners Club dostávali dňa 18.02.2015, t.j. hneď dva dni po nástupe do práce a táto karta bola prezentovaná ako darčekový benefit pre nováčikov, bez zmienky, že ide o spotrebný úver. Papiere sa podpisovali priamo na pracovisku pod časovým tlakom, bez toho, aby si mohli podrobne preštudovať o čo v skutočnosti ide. Je nemysliteľné, aby firma Diners Martines Club CS, s.r.o. podsúvala spotrebný úver novým zamestnancom už na druhý deň do nástupu do práce. Žalovaný priložil kópiu zápočtového listu, z ktorého je zrejmý dátum začatia pracovného pomeru 15.02.2015, zároveň priložil kópiu potvrdenia o podpise vydania karty Diners Club Pure + zo dňa 18.02.2017, kde nie je ani zmienka o spotrebnom úvere vo výške 2 500 eur. Vyjadrenie žalovaného bolo zaslané k rukám právneho zástupcu žalobcu, ktorý v liste zo dňa 09.11.2017 uviedol, že v celom rozsahu poukazuje na odvolaciu repliku zo dňa 25.08.2017 s tým, že po opaku ničím nepodložených tvrdení žalovaného o „darčekovom benefite“, alebo dokonca o dare zamestnávateľa zamestnancovi vo výške 2 500 eur svedčia listinné dôkazy, ktoré boli prezentované v konaní pred súdom prvej inštancie, zároveň aj tá skutočnosť, že žalovaným čerpaný revolvingový úver, žalovaný v priebehu trvania zmluvného vzťahu aj čiastočne splácal. Uhradené čiastky žalovaným predstavovali spolu sumu 2 557,38 eur podľa bodu 8 žaloby písmeno c), písmeno d) a písmeno m), čoho dôkazom je aj prehľad platieb priložený k žalobe pod písmenom P.

13. V priebehu prvoinštančného konania súd prvej inštancie uznesením zo dňa 30.01.2018 vyzval žalovaného, aby doplnil svoje odvolanie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu rozhodnutie napáda, z akých dôvodov rozhodnutie považuje za nesprávne a čoho sa v odvolaní domáha, to všetko najneskôr v lehote 15 dní od doručenia uznesenia. Uznesenie bolo žalovanému doručené 09.02.2018 a žalovaný zaslal doplnenie odvolania, ktoré podal na pošte dňa 24.02.2018. V doplnení odvolania žalovaný uviedol, že jeho odvolanie zo dňa 26.06.2017 sa týka celého rozhodnutia, všetkých bodov výrokovej časti v predmetnej veci Okresného súdu Bratislava IV, v Bratislave I. c/a Diners Club CS, s.r.o.. Uviedol, že sa domáha zrušenia celého rozhodnutia a zamietnutia žaloby žalobcu v plnom rozsahu z dôvodu, že rozhodnutie súdu prvej inštancie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci a nedostatočnom objasnení skutkových otázok. Poukázal na ustanovenie § 7 ods. 1 a § 11 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch a opätovne uviedol, že žalobca si neoveril jeho finančný stav, výšku príjmov, konal v rozpore so Zákonom o spotrebiteľských úveroch. Zmluva bola uzatvorená v priebehu jeho skúšobnej doby, čo zvyšovalo riziko na strane veriteľa, v priebehu skúšobnej doby žalovanému bola daná okamžitá výpoveď zo strany zamestnávateľa a preto stratil okamžite schopnosť splácať úver. Na strane žalobcu išlo o hrubé porušenie povinnosti v ustanovení § 7 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch. Doplnené odvolanie bolo zaslané k rukám právneho zástupcu žalobcu dňa 15.06.2018, s výzvou o vyjadrenie k tomuto doplnenému odvolaniu. Zástupca žalobcu, listom zo dňa 09.11.2017 uviedol, že podanie žalovaného zo dňa 22.02.2018, pre absenciu podpisu žalovaného nespĺňa všeobecné náležitosti podania v zmysle ustanovenia § 127 ods. 1 písmeno e) CSP, preto sa k nemu žalobca, ale i vzhľadom na obsah podania žalovaného, nepovažuje za potrebné sa vyjadriť. Opätovne poukázal na jeho doterajšie písomné podania a prednesy. Argumentácia žalovaného v tomto štádiu konania je procesne neprípustná, neobstojí, nakoľko opak ničím nepredložených tvrdení žalovaného preukazujú listinné dôkazy, prezentované v konaní pred súdom prvej inštancie. Žalobca poukázal na článok 5 CSP, že zjavné zneužitie práva nepožíva právnu ochranu, keď vzhľadom na obsah podania žalovaného je zrejmé, že ich cieľom je neúmerné oddiaľovanie získania exekučného titulu žalobcom voči žalovanému.

14. Krajský súd v Bratislave, ktorý bol viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 CSP), preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie, prejednal odvolanie bez nariadenia pojednávania, a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného je z časti nedôvodné a z časti je ho potrebné odmietnuť v časti, ktorou súd prvej inštancie žalobu zamietol.

15. Súd prvej inštancie (pokiaľ sa týka výroku I, t.j. v časti ktorou súd prvej inštancie žalobu zamietol) riadne zistil skutkový stav veci, v súlade s ustanovením § 185 ods. 1 CSP, výsledky vykonaného

dokazovania správne zhodnotil a na ich základe dospel aj k správnym skutkovým a právnym záverom, ktoré v napadnutom rozhodnutí aj náležite odôvodnil, v súlade s ustanovením § 220 ods. 2 CSP.

16. Podľa § 387 ods. 2 CSP, (opätovne - pokiaľ sa týka výroku I) ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

17. V konaní pred súdom prvej inštancie bolo jednoznačne preukázané, že medzi žalobcom a žalovaným, na základe žiadosti žalovaného zo dňa 18.02.2015 o vydanie kreditnej karty Diners Club Pure +, žalobca žalovanému vydal kreditnú kartu na vykonávanie transakcií s úverovým limitom vo výške 2 500 eur, pričom žalovaný sa v zmluve zaviazal predmetný úver splácať. V konaní mal súd prvej inštancie za preukázané, že žalovaný vykonával prostredníctvom karty transakcie, ktoré boli vyúčtované žalovanému, zároveň v konaní bolo nepochybné, že žalovaný neuhrádzal dlžnú sumu v určených termínoch a ani v stanovených výškach. neobstojí preto odvolací dôvod žalovaného, že kartu Diners Club Pure + dostávali všetci novoprijatí zamestnanci. S poukazom na vykonané dokazovanie je zrejmé, že predmetná karta Diners Club Pure + bola vydaná len na základe žiadosti o vydanie karty u žalovaného išlo o žiadosť zo dňa 18.02.2015, ktorú aj osobne podpísal. Pokiaľ žalovaný tvrdí, že predmetná karta mala byť prezentovaná ako darčeková karta s kreditom 2 500 eur na využitie na čokoľvek ako špeciálny benefit pre nováčikov spoločnosti IBM ISC, s.r.o., žalovaný ničím nepreukázal, že by predmetná kreditná karta mala byť darčekom kartou. Naopak z listinných dôkazov zo strany žalobcu a to žiadosť o vydanie karty žalovaným zo dňa 18.02.2015, ako aj potvrdenie o prijatí žiadosti o kartu zo dňa 17.03.2015, vo všeobecných obchodných podmienkach pre vydávanie a používanie platobných kariet Diners Club vyplýva z ich obsahu, že žalovaný sa zaviazal uhradiť všetky záväzky a všetky transakcie, ktoré bude vykonávať prostredníctvom predmetnej karty, vrátane poplatkov v zmysle sadzobníka poplatkov a aj následne vrátiť čerpaný úver a uhradiť príslušný úrok.

18. Súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia vec správne právne posúdil, uviedol rozhodujúci skutkový stav na základe riadne vykonaného dokazovania a preto výrok v časti, v ktorej bola žalovanému uložená povinnosť žalobcovi zaplatiť sumu vo výške 3 005,78 eur, vrátane úroku z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 2 594,36 eur za obdobie od 20.07.2016 do zaplatenia, odvolací súd považoval za vecne správny a preto túto časť výroku, v súlade s ustanovením § 387 ods. 2 CSP potvrdil.

19. Žalovaný na výzvu súdu prvej inštancie, listom zo dňa 22.02.2018 doplnil svoje odvolanie a uviedol, že jeho odvolanie sa týka celého rozhodnutia a všetkých bodov výrokovej časti a teda aj výroku, ktorým súd žalobu voči žalovanému zamietol. Žalovaný v odvolaní a ani v doplnení odvolania bližšie neuviedol, z akých dôvodov podáva odvolanie do všetkých bodov výrokovej časti napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie, vo všeobecnosti len uviedol, že rozhodnutie súdu prvej inštancie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci a nedostatočnom objasnení skutkových otázok.

20. Podľa § 359 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Právo podať odvolanie sa priznáva tak žalobcovi, ako aj žalovanému. Na rozdiel od doterajšej procesnej úpravy Občianskeho súdneho poriadku, Civilný sporový poriadok obmedzuje právo strany podať odvolanie len v tom prípade, ak bolo rozhodnutie vydané v jej neprospech. Odvolací súd preto skúmal, či vzhľadom na rozsah odvolania žalovaného napadnuté rozhodnutie bolo rozhodnutím v jeho neprospech. Žalovaný bol neúspešný a naopak súd prvej inštancie vyhovel žalobcovi, keď žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu, tak ako je uvedená v prvom výroku rozsudku súdu prvej inštancie. Pokiaľ súd prvej inštancie žalobu žalobcu v jej zvyšnej časti zamietol, a teda žalobcovi nevyhovel, v tejto časti bol žalovaný úspešný a preto v tejto napadnutej časti výroku žalovanému nevznikla ani materiálna, a ani formálna ujma, táto časť napadnutého výroku súdu prvej inštancie znevýhodňuje len žalobcu. Preto ak žalovaný napáda i časť výroku, ktorou bola žaloba vo zvyšnej časti voči nemu zamietnutá, odvolací súd, s poukazom na ustanovenie § 359 CSP a ustanovenia § 386 písmeno b) CSP, odvolanie žalovaného v tejto časti odmietol, pretože bolo podané neoprávnenou osobou.

21. Odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie aj v časti trov prvoinstančného konania, keď súd prvej inštancie priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu, nakoľko žaloba

žalobcu bola zamietnutá len v časti a to pokiaľ sa týka úrokov tak, ako to uviedol súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozhodnutia.

22. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol v súlade s ustanovením § 396 ods. 1 CSP, v spojení s ustanovením § 255 ods. 1 CSP a žalobcovi, ktorý bol úspešný v odvolacom konaní, priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. CSP).

23. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, § 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a/ pri riešení ktorej sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/ (§ 422 ods. 1 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii (§ 427 ods. 1 prvá veta CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

Dovolaťel musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolaťela musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a/ dovolaťelom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b/ dovolaťelom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c/ dovolaťel v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).